

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับแผนฟื้นฟูกิจการ

วัตถุประสงค์ของกฎหมายฟื้นฟูกิจการคือ การที่จะสร้างปัจจัยเอื้อทางกฎหมายให้แก่กิจการของลูกหนี้ที่ประสบปัญหาไม่สามารถชำระหนี้เนื่องจากขาดสภาพคล่อง ให้สามารถรักษากิจการของลูกหนี้ให้คงอยู่ต่อไปซึ่งจะเป็นประโยชน์มากกว่าที่ให้กิจการของลูกหนี้ต้องล้มละลายหรือชำระบัญชีไป

การที่ต้องสร้างปัจจัยเอื้อทางกฎหมายให้แก่กิจการที่ต้องการฟื้นฟูกิจการ เนื่องจากหากปล่อยให้ลูกหนี้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการ โดยไม่มีเครื่องมือทางกฎหมายช่วยเหลือ ย่อมเป็นไปได้ยากที่จะทำให้ลูกหนี้ฟื้นฟูกิจการได้สำเร็จ อาจประสบปัญหาต่างๆเช่น กิจการของลูกหนี้อาจถูกบรรดาเจ้าหนี้ฟ้องเพื่อบังคับชำระหนี้ นอกจากนี้ยังไม่มีเจ้าหนี้รายใหม่ที่จะให้ลูกหนี้กู้ยืมเงินเพื่อนำมาหมุนเวียนในกิจการเพราะหากลูกหนี้ล้มละลายไปอาจทำให้ไม่ได้รับชำระหนี้

ในการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาความไม่สามารถชำระหนี้เนื่องจากขาดสภาพคล่องจะต้องได้รับการยอมรับจากเจ้าหนี้ทั้งหมดซึ่งเป็นไปได้ยาก กฎหมายฟื้นฟูกิจการจึงถูกนำมาเพื่อสร้างปัจจัยเอื้อทางกฎหมายที่จำเป็นให้แก่กิจการลูกหนี้ที่ต้องการฟื้นฟูกิจการ เพื่อให้การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้มีโอกาสสำเร็จมากยิ่งขึ้น โดยปัจจัยเอื้อทางกฎหมายที่สำคัญเช่น การพักบังคับชำระหนี้ การให้บรรลิสหิทธิแก่เงินที่นำมาช่วยเหลือกิจการ การใช้มติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากมาบังคับฝ่ายข้างน้อยให้ยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการ และการยกเว้นมาตรการทางแพ่งบางอย่างเช่น การยกเว้นการแปลงหนี้เป็นทุนในกฎหมายแพ่ง เป็นต้น

ประโยชน์ของการฟื้นฟูกิจการคือ ทำให้กิจการของลูกหนี้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ การที่ธุรกิจของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ทำให้มีความสามารถในการหารายได้ต่อไป (Going Concern) มูลค่ากิจการของลูกหนี้จะมีมากกว่าในกรณีที่ลูกหนี้ต้องเข้าสู่ภาวะล้มละลาย ชำระบัญชีและเลิกกิจการไป ซึ่งมูลค่าเพิ่มจากการที่กิจการได้ดำเนินต่อไปทำให้ มีการจ้างงานตามปกติส่งผลให้คนงานของกิจการลูกหนี้มีงานทำตามปกติ เจ้าหนี้ของลูกหนี้ย่อมได้รับการชำระหนี้ที่เพิ่มขึ้นจากมูลค่าของกิจการที่เพิ่มขึ้น และในที่สุดเมื่อลูกหนี้สามารถฟื้นฟูกิจการสำเร็จ ลูกหนี้ก็สามารถจ่ายเงินปันผลให้กับบรรดาผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ได้

กฎหมายฟื้นฟูกิจการได้กล่าวถึงผู้ที่มีความรับผิดชอบในการดำเนินกระบวนการฟื้นฟูกิจการเอาไว้ภายใต้ชื่อที่แตกต่างการออกไปเช่น ผู้ทำแผน ผู้ดูแลทรัพย์สิน ผู้ชำระบัญชี หรือผู้จัดการตามกฎหมาย ซึ่งผู้รับผิดชอบในการดำเนินกระบวนการฟื้นฟูกิจการอาจหมายถึงบุคคลธรรมดา บริษัท หรือนิติบุคคล สำหรับในกฎหมายฟื้นฟูกิจการของไทย ระบุในชื่อ ผู้ทำแผน ซึ่งมีบทบาทสำคัญที่สุดในการดำเนินกระบวนการฟื้นฟูกิจการ ด้วยอำนาจที่ถูกกำหนดให้มีเหนือลูกหนี้ และสินทรัพย์ของลูกหนี้ และรวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสินทรัพย์และมูลค่าของสินทรัพย์ในขณะเดียวกัน และเพื่อผลประโยชน์ของบรรดาเจ้าหนี้ และพนักงานด้วย ผู้ทำแผนจึงต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมมีความรู้ ประสบการณ์ มีความเข้าใจในกิจการของลูกหนี้เป็นอย่างดี รวมทั้งมีคุณสมบัติส่วนตัวที่ทำให้แน่ใจได้ว่า จะทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2.1 ทฤษฎีของกฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ¹

ทฤษฎีของกฎหมายล้มละลายมีทฤษฎีที่สำคัญ 4 ทฤษฎี คือ

2.1.1 ทฤษฎีว่าด้วยการต่อรองของเจ้าหนี้ (The Creditors' Bargain Theory)

ทฤษฎีนี้เห็นว่ากฎหมายล้มละลายฟื้นฟูกิจการควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ของเจ้าหนี้ และบุคคลอื่นที่ได้รับผลกระทบจากการล้มละลายของลูกหนี้ ทั้งที่มีได้เกี่ยวข้องกับกฎหมายล้มละลายฟื้นฟูกิจการ และไม่ควรปกป้องประโยชน์ของผู้ที่มีใจเจ้าหนี้ เจ้าหนี้เป็นผู้มีอำนาจต่อรอง ควรได้รับการชดเชยเยียวยาแก้ไขมากที่สุด ควรได้ประโยชน์จากกฎหมายล้มละลายฟื้นฟูกิจการ ซึ่งเป็นอำนาจในระบบกฎหมายแพ่ง เจ้าหนี้ยังคงมีอำนาจได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินของลูกหนี้ เจ้าหนี้จะได้รับการดูแลผลประโยชน์เป็นอย่างดี ได้รับการช่วยเหลือมากกว่าลูกหนี้ ไม่ต้องดูแลผลประโยชน์สาธารณะ ให้ดูประโยชน์ของเจ้าหนี้เป็นหลัก

2.1.2 ทฤษฎีว่าด้วยชุมชน (Communitarian Theory)

ทฤษฎีนี้ตรงข้ามกับทฤษฎีว่าด้วยการต่อรองของเจ้าหนี้ โดยถือประโยชน์ของมหาชนเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นลูกจ้าง ผู้ที่ติดต่อกับลูกหนี้ ผู้บริโภค เพื่อนบ้าน ชุมชนท้องถิ่น ผู้ที่ร่วมอยู่ในสังคมกับลูกหนี้ การล้มละลายก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจในวงกว้าง มิใช่เฉพาะปัญหาของเจ้าหนี้เท่านั้น ดังนั้นประโยชน์สาธารณะควรได้รับการคุ้มครองยิ่งกว่าเอกชน โดยเฉพาะ

¹ ทวีป เหมะรักษ์. (2547). *ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการถอดถอนผู้ทำแผน*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง. หน้า 28-30.

ผู้บริโภคน Supplier ชุมชน เพราะการล้มละลายจะกระทบต่อชุมชนท้องถิ่นและเศรษฐกิจของประเทศกฎหมายล้มละลายควรคุ้มครองมหาชนยิ่งกว่าเจ้าหนี้รายบุคคล

2.1.3 ทฤษฎีว่าด้วยความหลากหลายของคุณค่า (Multiple Values Approach)

ทฤษฎีนี้เห็นว่านอกจากประโยชน์ของเจ้าหนี้แล้ว ควรพิจารณาสิ่งอื่นที่มีความสำคัญ เช่น การเผยแพร่กระบวนการ การคุ้มครองการลงทุนของสาธารณะ การคุ้มครองประโยชน์ของบุคคลผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจต่อไปของลูกหนี้ โดยสารเป็นผู้สร้างความเป็นธรรมและความยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นนอกจากประโยชน์ของเจ้าหนี้แล้ว ยังมีสิ่งอื่นที่คุณค่าเหนือกว่าประโยชน์เจ้าหนี้หรือชุมชน ต้องมองกระบวนการทั้งขบวนการเป็นต้นว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินคดี ศิลธรรม จริยธรรม องค์ความรู้ชุมชน ให้เจริญงอกงามขึ้น ผู้คนพัฒนาเรียนรู้จากธุรกิจการค้าขายนั้น

2.1.4 ทฤษฎีว่าด้วยหลักปรัชญา (Philosophy Approach)

ทฤษฎีนี้จะมองจุดยืนด้านจริยธรรมเป็นหลักที่ลูกหนี้จำเป็นต้องมีและรักษาไว้ใน การดำเนินธุรกิจ จริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญ เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินธุรกิจ ไม่ควรสนับสนุนลูกหนี้ไร้อจริยธรรมให้อยู่รอดโดยอาศัยกฎหมายล้มละลาย มองเรื่องการให้อภัย หลักการจัดสรรแบ่งปัน การส่งเคราะห์

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับแผนฟื้นฟูกิจการของคณะกรรมการกฤษฎีกาการค้าต่างประเทศของสหประชาชาติ (The United Nations Commission on International Trade Law : UNCITRAL)

คณะกรรมการว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่ง สหประชาชาติ(United Nations Commission on International Trade Law : UNCITRAL) ได้ จัดทำแนวทางการร่างกฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ (Legislative Guide on Insolvency Law) ซึ่งแต่ละประเทศสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และสาระสำคัญของการล้มละลายและฟื้นฟูกิจการของประเทศตน

2.2.1 หน่วยงาน UNCITRAL

เนื่องจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความเสรีมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดกรอบทางกฎหมายเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกสำหรับการค้าระหว่างประเทศและการลงทุน คณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (The United Nations Commission on International Trade Law) หรือ UNCITRAL จึงได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยที่ประชุม

สมัชชาใหญ่องค์การสหประชาชาติ โดยมติที่ประชุมที่ 2205 (XXI) วันที่ 17 กันยายน 1966² UNCITRAL ทำหน้าที่สำคัญในการพัฒนากรอบการทำงานให้บรรลุตามเป้าหมาย และส่งเสริมให้มีการทำกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมไปจนถึงขั้นส่งเสริมการใช้และการรับเครื่องมือทั้งที่เป็นเครื่องมือในการออกกฎหมายและเครื่องมือที่ไม่ใช่การออกกฎหมาย ในด้านที่มีความสำคัญทางกฎหมายพาณิชย์ เช่น ด้านการระงับข้อพิพาท ด้านทางปฏิบัติเรื่องสัญญา ระหว่างประเทศ ด้านการขนส่ง ด้านการล้มละลาย ด้านการค้าทางอิเล็กทรอนิกส์

UNCITRAL มีฐานะเป็นองค์กรที่มีการจัดทำต้นแบบกฎหมายล้มละลายโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายล้มละลายที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศ

แนวทางการจัดทำกฎหมายล้มละลายฉบับนี้เริ่มขึ้นจากข้อเสนอของเครือรัฐออสเตรเลียในการประชุมคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศสมัยที่ 32 เมื่อปี ค.ศ. 1999 ซึ่งเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาจัดทำกฎหมายต้นแบบ (Model Law) ว่าด้วยกฎหมายล้มละลายสำหรับแต่ละประเทศนำไปเป็นต้นแบบในการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายภายในให้มีประสิทธิภาพ อันมีผลสืบเนื่องมาจากความสำเร็จในการจัดทำกฎหมายต้นแบบสำหรับการล้มละลายข้ามชาติ (Model Law on Cross – Border Insolvency) ที่ดำเนินการก่อนหน้านี้ ซึ่งก่อให้เกิดเวทีในการทำงานร่วมกันในระดับระหว่างประเทศของบรรดาผู้เชี่ยวชาญและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องที่มีประสิทธิภาพอย่างมาก เครือรัฐออสเตรเลียจึงเห็นว่า UNCITRAL น่าจะเป็นเวทีและกลไกที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการจัดทำต้นแบบของกฎหมายล้มละลายได้เป็นอย่างดี

สำหรับแนวทางการจัดทำกฎหมายล้มละลายฉบับนี้ ผู้จัดทำมีวัตถุประสงค์ที่จะจัดทำมีกรอบทางกฎหมาย (Legal Framework) ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำหรับจัดการกับปัญหาการประสบความยากลำบากทางการเงินของลูกหนี้ โดยมุ่งหวังที่จะให้องค์กรผู้จัดทำกฎหมายหรือองค์กรนิติบัญญัติของแต่ละประเทศได้นำไปใช้อ้างอิงในการจัดทำร่างกฎหมายใหม่หรือพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและบรรดากฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องที่มีผลไปใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้การจัดทำหรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเป็นไปอย่างประสานให้เกิดความสมดุลระหว่างความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหาของลูกหนี้ให้เสร็จสิ้นไปด้วยความรวดเร็วอย่างมีประสิทธิภาพ กับประโยชน์ของบรรดาผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหนี้หรือผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ เกี่ยวข้องกับลูกหนี้ และประโยชน์สาธารณะในภาพรวมโครงสร้างของเอกสารฉบับดังกล่าวประกอบไปด้วยสองส่วนที่สำคัญ ส่วนแรกจะเกี่ยวข้องกับการออกแบบหรือจัดวาง

² Wikipedia. (2015). *United Nations Commission on International Trade Law*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Commission_on_International_Trade_Law. [2018 , 16 January]

วัตถุประสงค์ที่เป็นสาระสำคัญและโครงสร้างของระบบกฎหมายล้มละลายที่มีประสิทธิภาพ ส่วนที่สองจะประกอบไปด้วยหลักเกณฑ์หรือบทบัญญัติที่สำคัญสำหรับกฎหมายล้มละลาย โดยในส่วนที่สองนี้จะ เป็นแนวทางการจัดทำกฎหมายที่เป็นรูปธรรม กล่าวคือ จะมีการแบ่งเนื้อหาออกเป็น ส่วนๆ ตามประเด็นที่สำคัญ โดยในแต่ละส่วนจะประกอบไปด้วยแนวคิด คำอธิบาย ข้อถกเถียง ข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่เกี่ยวข้องในหลายๆ แนวทาง เพื่อให้ผู้นำไปใช้ได้เกิดแนวคิดที่เหมาะสมสำหรับ สถานการณ์ของแต่ละสังคม และในส่วนท้ายของแต่ละส่วนจะแสดงต้นแบบของหลักเกณฑ์หรือ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ในบางประเด็นจะมีการจัดทำบทบัญญัติไว้หลายแนวทาง ให้ผู้ร่างกฎหมาย หยิบยกนำไปใช้ หรือนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป³

ในเรื่องเกี่ยวกับแผนฟื้นฟูกิจการนั้น มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มผลตอบแทนที่เป็นไปได้ ให้กับเจ้าหนี้ที่ให้มากที่สุดซึ่งจะให้ผลดีกว่ากรณีที่ถูกหนี้จะต้องถูกชำระบัญชี และมีวัตถุประสงค์ ที่จะรักษาให้กิจการของลูกหนี้สามารถดำรงอยู่ได้ต่อไปเพื่อช่วยให้พนักงานยังมีงานทำต่อไปและ เพื่อให้สามารถทำการค้ากับผู้จัดหาวัตถุดิบต่อไป เนื่องจากกระบวนการฟื้นฟูกิจการมีผู้เกี่ยวข้อง หลากหลายแต่ละฝ่ายจึงอาจมีความเห็นแตกต่างกันว่าจะทำอย่างไรให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งหลายได้ดีที่สุด เจ้าหนี้บางรายเช่น ลูกค้ายรายใหญ่หรือผู้จัดหาวัตถุดิบ อาจต้องการให้กิจการของ ลูกหนี้ดำเนินการต่อไปเพื่อที่จะได้รับการชำระหนี้คืนโดยเร็ว เจ้าหนี้บางรายอาจต้องการได้รับหุ้น ในกิจการ ในขณะที่เจ้าหนี้บางรายไม่ต้องการเช่นนั้น ดังนั้น ในแต่ละกรณีจึงมีทางเลือกหลายทาง ให้เลือก หากกฎหมายล้มละลายยอมให้มีวิธีการซึ่งจำกัดสิทธิการดำเนินการเลือกหรือจำกัดในกรณี ไດกรณีหนึ่งก็จะเป็นการตีวงจำกัดเกินไป ดังนั้นกฎหมายจึงไม่ควรที่จะจำกัดแผนฟื้นฟูกิจการใน ลักษณะที่จำกัดให้ลูกหนี้ต้องฟื้นฟูกิจการอย่างสมบูรณ์เท่านั้น ห้ามไม่ให้มีการจำหน่ายหนี้ จำกัด จำนวนเงินที่จะต้องชำระให้กับเจ้าหนี้ตามจำนวนร้อยละขั้นต่ำที่กำหนดไว้ หรือห้ามแปลงหนี้เป็น ทุน เนื่องจากแผนฟื้นฟูกิจการเป็นแผนที่กำหนดขึ้นเฉพาะเพื่อฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้อย่างเต็มที่ การที่ไม่เข้าไปก้าวท้าวและไม่ได้กำหนดข้อจำกัดที่กล่าวมานั้นจะก่อให้เกิดความยืดหยุ่นอย่าง เพียงพอเพื่อให้ลูกหนี้สามารถเลือกดำเนินการที่เหมาะสมที่สุด

กฎหมายล้มละลายบางฉบับได้ระบุการดำเนินการในแบบต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้โดยไม่ จำกัดว่าการดำเนินการในแบบต่างๆ ที่ว่านั้นต้องเป็นการดำเนินการรวมกันทั้งหมดหรือแต่ละแบบ สามารถแยกดำเนินการ โดยไม่รวมกับแบบอื่น ๆ ได้ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวอาจรวมถึงการ

³ สุทธิ สุภนิคย์. (2547). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง ระบบกฎหมายล้มละลายในประเทศไทย เสนอต่อ สถาบันกฎหมายพัฒนาเศรษฐกิจ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: http://lawreform.go.th/lawreform/index.php?option=com_content&task=view&id=291&Itemid=11_ [2560, 16 มกราคม].

ประนอมหนี้ (ข้อตกลงที่จะจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ตามสัดส่วนที่เจ้าหนี้เรียกร้อง) การประกอบกิจการต่อไปในรูปแบบของการขายกิจการบนหลักการว่าเพื่อให้ธุรกิจยังคงดำเนินต่อไป (และสำหรับลูกหนี้จะถูกชำระบัญชี) การโอนทรัพย์สินบางส่วนหรือทั้งหมดให้กับกิจการรายใดรายหนึ่งหรือหลายรายที่ดำเนินธุรกิจอื่นรายใดรายหนึ่งหรือหลายราย การปรับโครงสร้างหนี้และทุนที่มีรูปแบบซับซ้อน หรือวิธีแก้ปัญหาอย่างอื่น วิธีที่จะกำหนดว่าจะอะไรเป็นทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดควรจะให้สภาพตลาดเป็นผู้ตัดสินหากมีสภาพตลาดดังกล่าวปรากฏอยู่ หรืออย่างน้อยให้มีการเจรจาระหว่างลูกหนี้ ผู้แทนในคดีล้มละลาย เจ้าหนี้และผู้มีส่วนได้เสียรายอื่น

แม้ว่าจะไม่ใช่วิธีการที่มีข้อจำกัดต่อรูปแบบหรือลักษณะของแผนฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายล้มละลายอาจกำหนดหลักการที่เป็นแนวทาง อาทิเช่น ลำดับของเจ้าหนี้ในการได้รับแบ่งทรัพย์สินในกรณีลูกหนี้ชำระบัญชีควรจะต้องกำหนดไว้เช่นเดิม ในการฟื้นฟูกิจการ เจ้าหนี้จะต้องได้รับเงินจากการฟื้นฟูกิจการไม่น้อยกว่ากรณีที่จะได้รับการชำระบัญชี แผนไม่ควรมีผลให้ลูกหนี้ยังคงเป็นผู้มีหนี้สิ้นพันตัวต่อไปเมื่อกลับไปดำเนินกิจการต่อในสภาพดังกล่าว และแผนฟื้นฟูกิจการจะต้องเป็นไปตามข้อจำกัดที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ (เว้นแต่ข้อจำกัดดังกล่าวจะถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยกฎหมายล้มละลาย) อาทิ เช่น การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

2.2.2 วัตถุประสงค์ในการมีระบบล้มละลายที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ⁴ ได้แก่

- 1) การก่อให้เกิดความแน่นอนในตลาดเพื่อส่งเสริมความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
- 2) การทำให้มูลค่าของทรัพย์สินมีมูลค่ามากที่สุด
- 3) การหาจุดสมดุลระหว่างกระบวนการล้มละลาย (กระบวนการชำระบัญชี) และการฟื้นฟูกิจการ
- 4) ก่อให้เกิดความมั่นใจว่าเจ้าหนี้ที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในระดับเดียวกันได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน
- 5) การก่อให้เกิดกระบวนการล้มละลายที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเป็นกลาง
- 6) การรักษากองทรัพย์สินของลูกหนี้เพื่อให้เกิดการแบ่งทรัพย์สินแก่เจ้าหนี้ทั้งหลายอย่างเป็นธรรมตามสิทธิของเจ้าหนี้แต่ละประเภท
- 7) ทำให้เกิดกฎหมายล้มละลายที่โปร่งใสและสามารถคาดการณ์ถึงขั้นตอนของ

⁴ กนก จุลมนต์. (2556). *เอกสารประกอบคำบรรยายชุดที่ 1 วิชากฎหมายล้มละลายเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม. หน้า 2-3.

กฎหมายและผลกระทบตามกฎหมาย และมีบทบัญญัติที่มีส่วนกระตุ้นในการรวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้

8) การยอมรับสิทธิของเจ้าหนี้ที่มีอยู่เดิมและมีบทบัญญัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับลำดับบุริมสิทธิของเจ้าหนี้

9) การมีบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการล้มละลายข้ามชาติ

2.2.3 แนวคิดที่ควรพิจารณาเกี่ยวกับแผนฟื้นฟูกิจการ UNCITRAL⁵

วัตถุประสงค์ของการฟื้นฟูกิจการเพื่อสร้างมูลค่ามากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ให้กับกิจการลูกหนี้ ซึ่งมูลค่าของกิจการนี้จะต้องมากกว่ากรณีที่เกิดการล้มละลาย การที่ให้กิจการของลูกหนี้ยังคงดำเนินการอยู่ต่อไป ทำให้มีการจ้างงานปกติ มีการค้าขายกับคู่ค้าตามปกติ ซึ่งเป็นผลดีกับเศรษฐกิจโดยรวม เครื่องมือที่สำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้คือแผนฟื้นฟูกิจการ โดยแผนฟื้นฟูกิจการนั้นเป็นข้อตกลงร่วมกันของลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายเกี่ยวกับรายละเอียดในการชำระหนี้ตลอดจนการปรับโครงสร้างหนี้ภายใต้กรอบของกฎหมายฟื้นฟูกิจการ ประเด็นที่สำคัญในการพิจารณาเรื่องแผนฟื้นฟูกิจการคือ

2.2.3.1. ระยะเวลาในการเสนอแผนฟื้นฟูกิจการ

ระยะเวลาในการเสนอแผนต้องเพียงพอและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการฟื้นฟูกิจการ รวมทั้งวิธีการที่จะใช้ในการฟื้นฟูกิจการ และต้องมีความสัมพันธ์กับแผนการเงินที่จะใช้ในการฟื้นฟูกิจการ โดยที่ระยะเวลาในการเสนอแผนดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับประชุมร่วมกับเจ้าหนี้และผู้มีส่วนได้เสียในการปรับโครงสร้างหนี้ของกิจการ เพื่อให้แผนฟื้นฟูกิจการมีโอกาสได้รับการยอมรับจากกลุ่มเจ้าหนี้

2.2.3.2 ผู้มีสิทธิ์เสนอแผนฟื้นฟูกิจการ

1) แผนฟื้นฟูกิจการถูกเสนอโดยลูกหนี้ แนวทางนี้ก่อให้เกิดผลดีในเรื่องความต่อเนื่องในการบริหารกิจการโดยไม่ขาดตอน เพราะลูกหนี้เป็นผู้มีอำนาจจัดการทรัพย์สินและกิจการอย่างต่อเนื่องหลังจากเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการแล้ว ลูกหนี้ต้องสร้างสมดุลระหว่างความมั่นใจของกลุ่มเจ้าหนี้กับข้อเสนอในการชำระหนี้ที่บรรจุอยู่ในแผนของลูกหนี้ ผู้บริหารคนสำคัญของกิจการลูกหนี้จะบริหารกิจการในระหว่างเสนอแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งโดยปกติจะเป็นการยากในการหาผู้บริหารชุดใหม่ในระยะอันสั้นเนื่องจากความซับซ้อนของการบริหารกิจการ ในกฎหมายฟื้นฟูกิจการของบางประเทศกำหนดให้เป็นสิทธิเด็ดขาดของลูกหนี้ในการเสนอแผนฟื้นฟูกิจการ โดยกฎหมายอาจจะกำหนดระยะเวลาที่จำกัดซึ่งศาลจะมีอำนาจในการขยายระยะเวลา

⁵ Uncitral . *Legislative Guide on Insolvency Law*. หน้า 211-213.

ดังกล่าวหากลูกหนี้สามารถแสดงเหตุแห่งการขยายระยะเวลาของการเสนอแผนให้ศาลเห็นได้ หากลูกหนี้ไม่สามารถเสนอแผนฟื้นฟูกิจการในระยะเวลาที่กำหนดได้เจ้าหนี้หรือบุคคลภายนอกสามารถเสนอแผนฟื้นฟูกิจการเข้ามาแข่งขันได้

2) แผนฟื้นฟูกิจการถูกเสนอโดยเจ้าหนี้ แผนฟื้นฟูกิจการจำเป็นต้องถูกยอมรับโดยเจ้าหนี้ ดังนั้นแผนฟื้นฟูกิจการที่ถูกเสนอโดยลูกหนี้อาจมีความเสี่ยงไม่ผ่านการยอมรับจากเจ้าหนี้ โดยสภาพปกติแผนฟื้นฟูกิจการที่มีการปรับโครงสร้างหนี้ในการลดส่วนของหนี้ หรือขยายเวลาชำระหนี้ซึ่งเป็นการทำให้ส่วนได้เสียของเจ้าหนี้ลดน้อยถอยลงมักจะไม่ได้รับการยอมรับจากเจ้าหนี้ เมื่อเทียบกับแผนฟื้นฟูกิจการที่ปรับโครงสร้างของเงินทุนเช่น ปรับลดทุนของกิจการลง ดังนั้นการมีส่วนร่วมของเจ้าหนี้ในแผนฟื้นฟูกิจการจะทำให้แผนฟื้นฟูกิจการมีโอกาสถูกยอมรับจากกลุ่มเจ้าหนี้ได้มากขึ้น

3) แผนฟื้นฟูกิจการถูกเสนอโดยผู้แทนล้มละลาย (Insolvency Representative) แนวทางนี้จะให้อำนาจกับผู้แทนล้มละลายซึ่งเป็นบุคคลภายนอกสามารถเสนอแผนฟื้นฟูกิจการซึ่งมีความเป็นกลางในระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้ ผู้แทนล้มละลายซึ่งมาจากบุคคลภายนอกจะต้องทำการศึกษาธุรกิจของลูกหนี้เป็นอย่างดีภายหลังกิจการของลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการควรมีมาตรการที่สำคัญสำหรับการดำเนินธุรกิจ ผู้แทนล้มละลายจะเป็นผู้เจรจาเงื่อนไขในแผนฟื้นฟูกิจการระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ การที่แผนฟื้นฟูกิจการจะต้องถูกยอมรับโดยเจ้าหนี้และศาล ดังนั้นแผนฟื้นฟูกิจการที่ถูกยอมรับโดยเจ้าหนี้จะมีโอกาสที่ศาลจะยอมรับแผนมากขึ้น

2.3 แนวความคิดให้ลูกหนี้เป็นผู้เสนอแผนฟื้นฟูกิจการและมีสถานะเป็นลูกหนี้ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ (Debtor in Possession)⁶

แนวความคิดนี้ถูกใช้ในกฎหมายฟื้นฟูกิจการของประเทศสหรัฐอเมริกาภายใต้หมวดที่ 11 โดยการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ 1 การเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการโดยลูกหนี้สมัครใจ 2 การเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการโดยถูกบังคับ

ในกรณีที่ลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการด้วยความสมัครใจ ลูกหนี้อาจยื่นแผนฟื้นฟูกิจการมาพร้อมกับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการก็ได้ ส่วนในกรณีที่ลูกหนี้ถูกบังคับให้เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้อาจยื่นแผนฟื้นฟูกิจการในเวลาใดๆก็ได้ โดยกฎหมายฟื้นฟูกิจการของสหรัฐอเมริกา

⁶ United States Court. (2015). *Chapter 11 Bankruptcy Basic*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก: <http://www.uscourts.gov/services-forms/bankruptcy/bankruptcy-basics/chapter-11-bankruptcy-basics>. [2560, 14 February]

กำหนดให้เป็นสิทธิพิเศษให้กับลูกหนี้เท่านั้นที่สามารถยื่น แผนฟื้นฟูกิจการได้ในช่วงระยะเวลา 120 วันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ เว้นแต่ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งให้แต่งตั้งผู้จัดการทรัพย์สิน (Trustee) เข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการซึ่งไม่ว่าคดีฟื้นฟูกิจการนั้นจะเกิดขึ้นด้วยความสมัครใจของลูกหนี้หรือไม่ โดยปกติการที่ศาลแต่งตั้งผู้จัดการทรัพย์สินเพื่อจัดการกิจการของลูกหนี้นั้นมักจะเกิดในกรณีที่ลูกหนี้อ้าง โทง ทูจริต ไม่ซื่อสัตย์ บริหารผิดพลาดอย่างร้ายแรง หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น

สำหรับบุคคลผู้มีส่วนได้เสียต่างๆซึ่งรวมถึงลูกหนี้ ผู้จัดการทรัพย์สิน คณะกรรมการเจ้าหนี้ สามารถยื่นแผนฟื้นฟูกิจการได้โดยต้องมีเงื่อนไขคือศาลได้มีการแต่งตั้งผู้จัดการทรัพย์สิน (Trustee) หรือในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ได้ยื่นแผนไทยในกำหนด 120 วัน หลังจากศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

เหตุผลที่กฎหมายฟื้นฟูกิจการของสหรัฐอเมริกาให้สิทธิพิเศษแก่ลูกหนี้ให้สามารถยื่นแผนก่อนบุคคลอื่นเสมอไม่ว่าคดีฟื้นฟูกิจการจะเกิดจากการริเริ่มของฝ่ายลูกหนี้เอง หรือลูกหนี้ถูกบังคับให้เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการของฝ่ายเจ้าหนี้ เว้นแต่กรณีที่ศาลมีการแต่งตั้งผู้จัดการทรัพย์สิน (Trustee) เข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการ มาจากแนวความคิดที่ว่าลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการอยู่เดิมย่อมรู้ถึงสภาพปัญหาของกิจการเช่น สาเหตุที่ทำให้ลูกหนี้ประสบปัญหาสภาพคล่องของภาวะการเงินในปัจจุบัน การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน ลูกหนี้อ่อมรู้ถึงสภาพปัญหาของกิจการดีกว่าบุคคลใดๆ

2.4 แนวความคิดการจัดตั้งผู้ทำแผนตามกฎหมายฟื้นฟูกิจการไทย

กฎหมายฟื้นฟูกิจการของไทย ถูกสร้างขึ้นโดยมีข้อสันนิษฐานว่าการที่ลูกหนี้ประสบปัญหาทางการเงินจนมีหนี้สินล้นพ้นตัวนั้น เป็นความผิดของลูกหนี้เองเช่น โทจริต ไม่ซื่อสัตย์ในการบริหารจัดการ บริหารงานผิดพลาดอย่างร้ายแรง ส่งผลให้กระบวนการตั้งแผนฟื้นฟูกิจการของประเทศไทยมีกระบวนการที่ซับซ้อน⁷ โดยกฎหมายให้อำนาจกับเจ้าหนี้เป็นผู้มีสิทธิพลในการจัดตั้งผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการ และกระบวนการยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการ

⁷ ชีระวัฒน์ เรืองอยู่. (2556). *ข้อขัดข้องในการเลือกผู้ทำแผนและพ้นจากตำแหน่ง*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 2.

ผู้ทำแผน” หมายความว่า ผู้จัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากศาล ล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายส่วนที่ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผน ฟื้นฟูกิจการเสนอต่อที่ประชุมเจ้าหนี้ และจัดกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ นับแต่ศาลมีคำสั่งตั้ง ผู้ทำแผนจนถึงเวลาที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน โดยบุคคลที่จะเป็นผู้ทำแผนอาจเป็นบุคคล ธรรมดา นิติบุคคล คณะบุคคล เจ้าหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ก็ได้

ตามพระราชบัญญัติล้มละลายในส่วนฟื้นฟูกิจการได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการตั้งผู้ทำแผน คือ

ในการพิจารณาตั้งผู้ทำแผน ถ้าลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ผู้คัดค้านไม่ได้เสนอบุคคลอื่นเป็นผู้ทำ แผนด้วย เมื่อศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ศาลจะมีคำสั่งตั้งบุคคลที่ผู้ร้องขอเสนอเป็นผู้ทำแผนก็ได้ ถ้า ศาลเห็นว่าบุคคลที่ผู้ร้องขอเสนอไม่สมควรเป็นผู้ทำแผนก็ดี หรือลูกหนี้ เจ้าหนี้ผู้คัดค้านเสนอบุคคล อื่นเป็นผู้ทำแผนด้วยก็ดี ให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้ทั้งหลาย โดยเร็วที่สุดเพื่อพิจารณาเลือกว่าบุคคลใดสมควรเป็นผู้ทำแผน

ในกรณีที่ลูกหนี้มิได้เสนอผู้ทำแผน มติเลือกผู้ทำแผนต้องเป็นมติของเจ้าหนี้ฝ่ายที่มีจำนวน หนึ่งข้างมากซึ่งได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น แต่ในกรณีที่ลูกหนี้เสนอผู้ทำแผนด้วย ให้ผู้ทำแผน ที่ลูกหนี้เสนอเป็นผู้ทำแผน เว้นแต่จะมีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายที่มีจำนวนหนึ่งไม่น้อยกว่าสองในสามของ จำนวนหนึ่งทั้งหมดของเจ้าหนี้ ซึ่งได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้นกำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผน ในการลงมติดังมาตราบนี้ ให้เจ้าหนี้มีประกันออกเสียงได้เต็มตามจำนวนหนึ่ง

ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผน ถ้าที่ประชุมมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ และ ศาลเห็นชอบด้วย ให้ศาลตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำแผน หากศาลไม่เห็นชอบด้วย ให้ศาลมีคำสั่งให้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเลือกบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งเจ้าหนี้ หรือลูกหนี้เสนอชื่อเป็นผู้ทำแผน

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่อาจมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุม เจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผนอีกครั้งหนึ่ง เว้นแต่ในกรณีที่เห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งยกเลิก คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการก็ได้

ในการประชุมเจ้าหนี้ในวรรคสามหรือวรรคสี่ ถ้าที่ประชุมมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ ให้ศาลตั้ง บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำแผน เว้นแต่ในกรณีที่มิเหตุผลอันสมควรที่จะไม่ตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำ แผนหรือที่ประชุมไม่อาจมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานผลของการประชุมเจ้าหนี้ที่พิจารณาเลือกผู้ทำแผนทุก ครั้งต่อศาลภายในสามวันนับแต่วันประชุม เพื่อให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งต่อไป

การเสนอชื่อผู้ทำแผนต่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่ ต้องเสนอหนังสือยินยอมผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ทำแผนด้วย

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้อง โฆษณากำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะประชุมเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และต้องแจ้งไปยังลูกหนี้และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายตามบัญชีรายชื่อที่ลูกหนี้หรือเจ้าหน้าที่เสนอต่อศาลและเจ้าหน้าที่อื่นเท่าที่ทราบด้วย

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมเจ้าหน้าที่ และให้มีรายงานการประชุมลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เก็บไว้เป็นหลักฐาน

จากข้อกำหนดในเรื่องการตั้งผู้ทำแผน คือ หากไม่มีการเสนอผู้ทำแผนแข่งกันระหว่างลูกหนี้หรือเจ้าหน้าที่ ศาลจะมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการเป็นผู้ทำแผน หรือหากกรณีศาลเห็นว่าผู้ร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการไม่สมควรเป็นผู้ทำแผน หรือ ลูกหนี้ เจ้าหนี้ผู้คัดค้านเสนอบุคคลอื่นทำแผนแข่ง ศาลจะมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เรียกประชุมเจ้าหน้าที่ เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผน

ในกรณีที่ลูกหนี้มิได้เสนอผู้ทำแผน มติเลือกผู้ทำแผนต้องเป็นมติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายที่มีจำนวนหนี้ข้างมากซึ่งได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น แต่ในกรณีที่ลูกหนี้เสนอผู้ทำแผนด้วย ให้ผู้ทำแผนที่ลูกหนี้เสนอเป็นผู้ทำแผน เว้นแต่จะมีมติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายที่มีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้นกำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผนในการลงมติตามมาตรา นี้ให้เจ้าหน้าที่มีประกันออกเสียงได้เต็มตามจำนวนหนี้ ตามบทบัญญัตินี้ การพิจารณาว่าที่ประชุมเจ้าหน้าที่มีมติเลือกผู้ทำแผนได้หรือไม่แยกพิจารณาเป็น 2 กรณี คือ

1) ลูกหนี้มิได้เสนอผู้ทำแผน กล่าวคือ ผู้ทำแผนที่จะต้องมีการลงมติเลือกกันคงมีเฉพาะผู้ทำแผนที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ผู้ร้องขอหรือเจ้าหน้าที่ผู้คัดค้านเป็นผู้เสนอมติเลือกผู้ทำแผนต้องเป็นมติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายที่มีจำนวนหนี้ข้างมาก ซึ่งได้ออกเสียงในมตินั้น

2) กรณีที่ลูกหนี้เสนอผู้ทำแผนด้วยนั้น ให้ผู้ทำแผนที่ลูกหนี้เสนอเป็นผู้ทำแผนเว้นแต่จะมีมติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายที่มีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหน้าที่ที่ได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้นกำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผน เช่นนี้ถ้าหากมีการเสนอผู้ทำแผนแข่งกันระหว่างผู้ทำแผนที่ลูกหนี้เสนอกับผู้ทำแผนที่เจ้าหน้าที่เป็นฝ่ายเสนอ กฎหมายให้ความสำคัญแก่ผู้ทำแผนที่ลูกหนี้เสนอมากกว่า โดยหากจะตั้งผู้ทำแผนที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่เสนอแล้วจะต้องเป็นมติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายที่มีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหน้าที่

ปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราวเพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสได้ฟื้นฟูกิจการได้ซึ่งจะช่วยเจ้าหนี้ให้มีโอกาสรับชำระหนี้อย่างเป็นธรรมด้วย อันจะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจและการค้าของประเทศ⁸

กฎหมายต้องการช่วยเหลือกิจการที่ประสบปัญหาสภาพคล่องไม่สามารถชำระหนี้ได้ชั่วคราว แต่ยังเป็นกิจการที่ดีสามารถฟื้นฟูกิจการได้ และในส่วนผู้ทำแผนในกฎหมายปัจจุบันที่กำหนดให้อยู่ในอิทธิพลของเจ้าหนี้เป็นส่วนสำคัญ โดยกฎหมายหมายให้อำนาจเจ้าหนี้เป็นผู้มีส่วนสำคัญในการกำหนดผู้ทำแผน ซึ่งหมายความว่าเจ้าหนี้เป็นผู้กำหนดทิศทางในการบริหารงานของผู้ทำแผนในปัจจุบัน และเสนอแผนฟื้นฟูกิจการซึ่งกำหนดทิศทางของกิจการในอนาคต ทั้งที่โดยสภาพเจ้าหนี้ควรมีอำนาจในการคัดค้านว่ากิจการควรได้รับการฟื้นฟูหรือไม่เท่านั้น

ประสิทธิภาพในการบริหารงานกิจการ โดยปกติในกิจการส่วนใหญ่ประกอบด้วยส่วนงานหลายอย่าง เช่น ฝ่ายผลิต ฝ่ายขาย ฝ่ายบัญชีและการเงิน ฝ่ายจัดซื้อจัดจ้าง ลูกค้า ซัพพลายเออร์ เป็นต้น ต้องเกี่ยวข้องกับผู้คนจำนวนมาก หากผู้บริหารที่เป็นผู้ทำแผนที่มาจากเจ้าหนี้ได้รับการต่อต้านหรือไม่ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะทำให้ประสิทธิภาพของกิจการลดลง นอกจากนี้ยังต้องใช้เวลาศึกษางานระยะหนึ่ง ทำให้ผู้ทำแผนกว่าจะใช้เวลาศึกษาเข้าใจกิจการของลูกหนี้ต้องใช้เวลา โดยสภาพลูกหนี้ผู้บริหารจะเป็นผู้รู้สภาพ รายละเอียดของกิจการในด้านต่างๆ ได้ดีที่สุดไม่ว่าจะเป็นด้านการผลิต การบริการ การตลาด การจัดซื้อ จัดหาวัตถุดิบ แรงงาน เป็นต้น เพราะเป็นผู้เน้นธุรกิจอยู่เดิม บางกรณีกิจการจะขาดสภาพคล่องก็อาจมาจากปัจจัยภายนอก หากเป็นเรื่องการบริหารงานที่ผิดพลาดเช่นผู้บริหารลูกหนี้ใช้เงินผิดประเภท หรือมีการใช้ฟอนเงิน กฎหมายก็ให้อำนาจศาลไม่ต้องตั้งลูกหนี้เป็นผู้ทำแผนได้

⁸ พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541. *หลักการและเหตุผล.*